

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. Ловеч, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

при участието на секретаря ХРИСТИНА ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Гражданско дело № 20234300100108 по описа за 2023 година

ИСК с правно основание чл. 45 и сл. от ЗЗД.

Съдът е сезиран с искова молба вх. № 1532/ 13.03.2023 година (клеймо 09.03.2023 г.) от Г. П. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез пълномощника адв. Д. М. - САК, със служебен адрес: ***, против: И. И. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, с посочено правно основание чл. 45 от ЗЗД и цена на иска: 200 000 лева, ведно със законна лихва от датата на деянието 01.03.2020г., до окончателното погасяване на задължението, която към датата на подаване на иска е в размер на 61 333.34 лева. Посочва, че на 01.03.2020г. около 02:30 часа в с. З.П., Ловешка област, пред жилищен блок, находящ се на ул. ***, ответникът И. И. Г. го нападнал, като чрез намушкване с нож в лумбалната област умишлено му причинил две тежки телесни повреди, изразяващи се в отстраняване /загуба/ на десен бъбрек и разстройство на здравето постоянно опасно за живота от момента на нараняванията в областта на корема до оперативната намеса и известно време след това -престъпление по чл. 128, ал. 1 от НК.

За същото престъпление ответникът И. И. Г. е бил предаден на съд, приключило със Споразумение от 11.06.2021г. по НОХД № 20214330200136 по описа за 2021г. на Районен съд-Тетевен.

След като бил наръган с нож от ответника бил откаран в УМБАЛ „Д-р

Г. Странски“ гр. Плевен в силно увредено общо състояние, хемодинамичен шок, остър анемичен синдром и висока опасност за живота, опериран по спешност с много висок анестезиологичен риск по витални индикации. Изписан бил от болницата на 23.03.2020 година след 22 дни, като освен физическите увреждания, тежкото възстановяване, претърпени болки и страдания, бил и със силно увредено психо-емоционално състояние. Оценява неимуществените вреди общо в размер от 200 000 лева.

Счита, че извършеното от ответника престъпление, за което е налице и влязла в сила присъда, покрива всички обективни и субективни признаци на деликта по смисъла на чл. 45 от ЗЗД. Налице е безспорно установено противоправно деяние, причинени вреди и причинно-следствена връзка между деянието и вредите. Деецът е действал умишлено при причиняване на телесните увреждания, като отново ще подчертая, че само благодарение на лекарите съм все още жив.

Моли да бъдат призовани на съд и бъде постановено решение, с което И. И. Г., ЕГН *****, бъде осъден да му заплати обезщетение за причинените му в резултат на нападението от него неимуществени вреди в размер на 200 000 (двеста хиляди) лева, ведно със законна лихва от датата на деянието 01.03.2020г. до окончателното погасяване на задължението, която към датата на завеждане на ИМ е в размер на 61 333.34 лева. Претендира и сторените по делото разноси в това число и заплатения адвокатски хонорар. Приложени са писмени доказателства и се направени доказателствени искания.

На основание чл.131 от ГПК на ответника е изпратен препис от исковата молба, заедно с приложенията и с указания за възможността да подаде писмен отговор в едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаване на отговор или неупражняването на права, които са му връчени на 28.03.2023 г.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът И. И. Г., ЕГН: *****, адрес: с. З.П., ул. ***, чрез пълномощника си адвокат Б. Ц. - Ловешка адвокатска колегия, л. № 14000****; сл. адрес ***, е представил отговор на исковата молба, в който се посочва, че искът е процесуално допустим и е предявен от лице с правен интерес, но е неоснователен и недоказан и го оспорва изцяло по основание и размер. Прави възражение за прекомерност на предявения иск

при условие, че съдът го приеме за основателен и доказан и моли да бъде прието, че в този случай е налице хипотезата на чл. 51 от ЗЗД и ищецът е допринесъл за настъпване на вредите.

Изтъква, че както е било установено и по досъдебното производство, основна причина за влошените отношения между тях и за възникналите между ищеца и ответника конфликти, е фактът, че на 10.01.2020 г., ищецът Г. П. Г., чрез въвеждане в заблуждение, отвлякъл съпругата на ответника И. М. Г.а и с лек автомобил Б. с ДК№ ***** я превел през границата и транспортирал извън страната с цел проституция. Твърди, че по случая има образувано ДП№40/20г. по описа на РУ Ябланица, впоследствие преобразувано в следствено дело №34/20г. по описа на Окръжна Следствена служба-Ловеч, за престъпление по чл. 159б,ал.2,във вр.с чл.159а,т.2 от НК, което не е приключило и до момента. По време на разследването при разпита на Г. П. Г. като свидетел, а и при проведена очна ставка, той е заявил, че е поддържал повече от 15 години интимна връзка с съпругата на ответника. Впоследствие конфликтът между двамата продължил и това довело до фаталния инцидент, при който ищецът Г. П. пострадал след като при нараняването му е използван собствения му нож. Твърди, че в случая е налице съпричиняване от страна на пострадалия в изключително висока степен.

Счита иска за неоснователен по основание и размер тъй като не са представени доказателства относно твърдените „огромни, изключителни болки и страдания" и увреждания на психо емоционалното състояние. Не ясно по каква методика и как точно е формирана исканата сума от 200 000 лева. Моли предявеният иск за бъде отхвърлен изцяло, като неоснователен и недоказан по основание и размер.

При условията на евентуалност, моли да се приеме, че е прекомерен по размер, налице е хипотезата на чл.51 от ЗЗД - ищецът е допринесъл за настъпване на вредите. Претендира на основание чл.78, ал.3 от ГПК направените по делото разноси и заплатен адвокатски хонорар. Направени са доказателствени искания.

В съдебно заседание ищецът, не се явява, представлява са от адв. Т. Ч. от САК поддържа предявената искова претенция и моли да бъде уважена, претендира и направените по делото разноси. Представя писмена защита.

Ответникът И. И. Г. не се явява лично, представлява се от адв. Б. Ц.,

който от името на доверителя си счита, че предявеният иск е неоснователен и недоказан. Алтернативно, в случай, че бъде приет за основателен да бъде намален по размер при условията на чл. 51 от ЗЗД, тъй като с действията си ищецът е допринесъл за настъпване на щетите. Претнидра направените разноски. Развива подробни съображения в писмана защита.

От събраните по делото доказателства: Протокол № 33/11.06.2021г. от СЗ по нохд № 136/2021г. по описа на Районен съд – Тетевен; Епикриза от УМБАЛ „Д-р Г. Странски“, гр. Плевен НОХД № 136/ 2021 г. по описа на РС-Тетевен; показанията на свидетелите Д. П. Г., П. Г. М. и Я. Б. П., заключенията по съдебно-медицинската и съдебно-психологичната експертизи, както и становището на страните по делото, преценени поотделно и в тяхната взаимовръзка и обусловеност съдът приема за установено следното:

Със споразумение, одобрено с протоколно определение № 33/11.06.2021 година по НОХД № 136/ 2021 година по описа на РС – Тетевен, И. И. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, е признат за виновен в това, че на 01.03.2020 година около 02.30 часа в с.З.П., Ловешка област, пред жилищен блок, находящ се на ул. ***, чрез намушкване с нож в лумбалната област, умишлено е причинил тежка телесна повреда на Г. П. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, изразяваща се в отстраняване (загуба) на десен бъбрек и разстройство на здравето постоянно опасно за живота от момента на нараняванията в областта на корема до оперативна намеса и известно време след това, поради което и на основание чл. 128, ал.1 от НК, вр. чл. 55, ал.1, т.1 от НК го осъжда на две години и шест месеца лишаване от свобода. На основание чл. 66, ал.1 от НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от четири години и шест месеца изпитателен срок. От присъдата е приспаднат и срока за задържане.

По делото са депозираны гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Д. П. Г., П. Г. М. и Я. Б. П.. Свидетелите Д. Г.в и П. М., съответно брат и баща на ищеца, посочват, че след излизане от болницата около 6 месеца му трябвало да се оправи, като около 3-4 месеца не излизал от дома си, защото не можел да ходи. Налагало се да се грижат за него, като майка му и баща му живели около една година при него, за да му помагат. Имал нужда от физическа и финансова помощ. Преди инцидента работел в А., след това

започнал да вози хора. След инцидента около година – година и половина започнал да работи. Св. М. заявява, че не знае за връзки или пътуване на ищеца с жената на ответника.

Свидетелката П., поискана от страна на ответника, твърди, че ищецът отвялякъл дъщеря й, която живеела с отвтенка, за да проституира в Г.. По този повод тя подала сигнал в полицията в град Тетевен. Въщиля й се върнала след три дни. От полицията разбрала, че е минала границата заедно с ищеца на същия ден сутринта в три часа. След този случай около седмица след това, разбрала за процесния инцидент. След това дъщеря й не живеела вече с ответника, разделили се. Твърди, че няколко дни след като излязъл от болницата виждала Г. П. в едно заведение да пие кафе, карал бус и работел при баджанака си. Посочва, че не изглеждал да е в толкова лош вид, да е ранен.

По делото е изслушано заключение на допусната и назначен съдебно-медицинска експертиза, от което се установява, че на Г. Г. са причинени: две рани в дясната поясна област, едната диагностицирана като прободно-порезна и проникваща в коремната кухина, другата – като порезна; две рани по външната повърхност на дясното бедро (описани като прободни) и порезна рана по дясната ушна мида. Извършена е операция по спешност, при която се установяват: ретроперитонеален (между гръбната част на коремната обвивка и гърба) кръвоизлив, нараняване на мускулус психоас (мускулатура около гръбначния стълб), на десния бъбрек и черния дроб, перфорация на жлъчния мехур и дуоденума (дванадесетопръсника). Счупване на 12-то ребро в дясно. Пациентът е бил с остра кръвозагуба и в състояние на хеморагичен шок. По време на операцията са отстранени наранените: бъбрек и жлъчният мехур, общити са наранените съдове, мускулите, черен дроб и дуоденум. При втората операция коремът е затворен. На Г. са причинени: проникване в коремната кухина нараняване; разстройство на здравето, постоянно опасно за живота от момента на нараняванията в областта на корема, до оперативното намеса и известно време след това, която опасност би се реализирала неизбежно с настъпване на смърт, ако не е оказана хирургична помощ; загуба на бъбрек - отстраняването на десния бъбрек по оперативен път се налагало по жизнени показания; постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота, произтичащо от загубата на жлъчния мехур.

Пострадалият Г. е бил в болнично заведение повече от 20 дни и е изписан в задоволително здравословно състояние, което позволява да продължи възстановяването му в домашно - амбулаторни условия. При съответните тежки травми, възстановяването е за месеци, възможно четири - пет, като и след този период е необходим прецизен хигиенно-диетичен режим, който неминуемо го ограничава в ежедневните му ангажменти. Поради тази причина се приема и медико-биологичният признак постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Експертът е посочил, че човек може да живее с един бъбрек. Другият бъбрек може да поеме функцията на премахнатия и е способен да осигури около 75% от цялостната нужда за филтриране на кръвта. В хода на живота обаче постепенно настъпва така нареченото изхабяване, поради хиперфилтрация, която протича и това води до спад във функцията му. Обикновено подобни проблеми настъпват след повече от 20 и 25 години. При пациенти с един бъбрек могат да се наблюдават повдигане на артериалното налягане от бъбречен произход, поради което е необходим непрекъснатият му контрол. Специален хранителен режим е необходим след евентуалното развитие на бъбречна недостатъчност, като се съобразява приемът на белтъци, течности, редукция на приема на сол. Препоръчително е посещение при лекар с кръвни изследвания поне веднъж годишно. По подобен начин стои и въпросът с отстраняването на жлъчния мехур. Жлъчката е необходимо при усвояването на мазнините, поради което и хранителни режим слява да се съобразява с техния прием. По делото няма данни за последващи посещения в специализирани здравни заведения и спазването на препоръчания му хигиенно-диетичен режим. Ако той не се спазва е възможно оздравителния период да е удължен и непълноценен.

От съдебно-психологичната експертиза се установява, че ищецът е преживял травматичен стрес и неговите реакции и са съответен отговор на обнормни и травмиращи обстоятелства. Дискомфорта и негативните емоционални преживявания са породили страх, гняв, напрежение, несигурност, нарушен сън, чувство на оцетеност, усещане за несправедливост и т.н. към момента на освидетелстването негативните емоционални преживявания в основната си част са деактуализирани, остатъчните такива са свързани със субективно усещане за необратима оцетеност и нужда от справедливост. Стеровата ситуация е оставила своите

следи, но той има нужния ресурс – личен и на социалната среда, и е успял да включи травматичното събитие в личния си опит и да продължи жизненото си развитие напред.

Съдът е сезиран с искиви претенции по чл. 45, вр. чл. 52 и чл. 86 от ЗЗД, предявени от Г. П. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, против И. И. Г., ЕГН: *****, адрес: с. З.П., ул. ***, за присъждане на неимуществени вреди от непозволено увреждане, извършено на 01.03.2020г. около 02:30 часа в с. З.П., Ловешка област, пред жилищен блок, находящ се на ул. ***, от страна на ответника И. И. Г. са му нанесени удари с нож и причинени телесни повреди, за което е осъден със Споразумение от 11.06.2021г. по НОХД № 20214330200136 по описа за 2021г. на Районен съд-Тетевен, за извършено престъпление по чл. 128, ал. 1 от НК, както следва: неимуществени вреди в размер на 200 000 лева, ведно със законна лихва от датата на деянието 01.03.2020г., до окончателното погасяване на задължението, която към датата на подаване на иска е в размер на 61 333.34 лева.

За да се ангажира деликтна отговорност по чл. 45 от ЗЗД е необходимо да са налице кумулативно: противоправно деяние (действие или бездействие), вреда, причинна връзка и вина. В конкретния случай тези елементи от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД са установени със споразумение, одобрено с протоколно определение № 33/ 11.06.2021 година по НОХД № 136/ 2021 година по описа на РС – Тетевен, И. И. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, е признат за виновен в това, че на 01.03.2020 година около 02.30 часа в с.З.П., Ловешка област, пред жилищен блок, находящ се на ул. ***, чрез намушкване с нож в лумбалната област, умишлено е причинил тежка телесна повреда на Г. П. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, изразяваща се в отстраняване (загуба) на десен бъбрек и разстройство на здравето постоянно опасно за живота от момента на нараняванията в обростта на корема до оперативна намеса и известно време след това, – престъпление по чл. 128, ал.1 от НК.

Постановеното от наказателния съд обвързва гражданския съд по силата на чл. 300 от ГПК, тъй като фактическият състав на престъплението - дееца, деянието, противоправността и вината, е установено по съдебен ред.

Съгласно разпоредбата на чл. 51 от ЗЗД, за да е налице пълно обезщетяване на пострадалото лице, следва да бъдат възстановени всички

реално претърпени вреди – настъпилите и бъдещи, които са в пряка и непосредствена последица от увреждането.

Причинната връзка между деянието и вредите се установяват от заключението на назначената по делото съдебно-медицинска експертиза, както и от събраните гласни доказателства. От заключението на експерта се установяват причинените на Г. П. Г. травми: две рани в дясната поясна област, едната диагностицирана като прободно-порезна и проникваща в коремната кухина, другата – като порезна; две прободни рани по външната повърхност на дясното бедро и порезна рана по дясната ушна мида; ретроперитонеален (между гръбната част на коремната обвивка и гърба) кръвоизлив, нараняване на мускулус психоас (мускулатура около гръбначния стълб), на десния бъбрек и черния дроб, перфорация на жлъчния мехур и дуоденума (дванадесетопръсника); счупване на 12-то ребро в дясно. По оперативен път са отстранени наранените: бъбрек и жлъчният мехур, общити са наранените съдове, мускулите, черен дроб и дуоденум. При втората операция коремът е затворен.

Причинените наранявания са довели до разстройство на здравето, постоянно опасно за живота от момента на нараняванията в областта на корема, до оперативното намеса и известно време след това, която опасност би се реализирала неизбежно с настъпване на смърт, ако не е оказана хирургична помощ. Отстраняването на десния бъбрек по оперативен път се налагало по жизнени показания, а поради загубата на жлъчния мехур е налице постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота.

При определяне на справедлив размер по смисъла на чл. 52 от ЗЗД на обезщетението на неимуществени вреди, съдът следва да съобрази конкретните обстоятелства по всеки отделен случай, а именно характерът на причинената телесна повреда, естеството и интензивността на претърпените болки и страдания, периода на пълното възстановяване на пострадалия, обществено-икономическите условия към момента на настъпване на увреждането и др.

В конкретния случай, вследствие на действията на ответника ищцът е получил две рани в дясната поясна област, едната прободно-порезна и проникваща в коремната кухина, другата – порезна; две прободни рани по външната повърхност на дясното бедро и порезна рана по дясната ушна мида.

При извършената по спешност операция, се установяват: ретроперитонеален (между гръбната част на коремната обвивка и гърба) кръвоизлив, нараняване на мускулус псоас (мускулатура около гръбначния стълб), на десния бъбрек и черния дроб, перфорация на жлъчния мехур и дуоденума (дванадесетопръсника), счупване на 12-то ребро вдясно. Пациентът е бил с остра кръвозагуба и в състояние на хеморагичен шок, като по време на операцията са отстранени наранените: бъбрек и жлъчният мехур, обшити са наранените съдове, мускулите, черен дроб и дуоденум. Извършена е и втора операция, при която коремът е затворен. Така нанесените телесни повреди са довели до разстройство на здравето, постоянно опасно за живота от момента на нараняванията в областта на корема, до оперативното намеса и известно време след това, която опасност би се реализирала неизбежно с настъпване на смърт, ако не е оказана хирургична помощ; загуба на бъбрек, наложило се оперативно по жизнени показания; както и постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота, произтичащо от загубата на жлъчния мехур.

От заключението на СМЕ се установява още, че Г. е бил в болнично заведение повече от 20 дни и е изписан в задоволително здравословно състояние, което позволява да продължи възстановяването му в домашно - амбулаторни условия. Посочено е, че нормално възстановяването е за месеци, възможно четири - пет, като и след този период е необходим прецизен хигиенно-диетичен режим, който неминуемо го ограничава в ежедневните му ангажменти. Ако не се спазва е възможно оздравителния процес да е удължен и непълноценен. Липсата на единия бъбрек се компенсира около 75% от другия, като след повече от 20 и 25 години, постепенно настъпва така нареченото изхабяване, поради хиперфилтрация, която протича и това води до спад във функцията му. Поради възможност за вдигане на артериалното налягане от бъбречен произход е необходим непрекъснатия му контрол. Препоръчително е посещение при лекар с кръвни изследвания поне веднъж годишно. Специален хранителен режим е необходим след евентуалното развитие на бъбречна недостатъчност, а по отношение отстраняването на жлъчния мехур, също следва да се съобразява приема на мазнини. По делото няма данни за последващи посещения в специализирани здравни заведения и относно спазването на препоръчания му хигиенно-диетичен режим.

От показанията на свидетелите се установя, че освен физическите

увреждания са налице и психична травма. Това се установява и от заключението на съдебно-психиатричната експертиза от която е видно, че преживения травматичен стрес и неговите реакции и преживявания не надхвърлят нормалните за случая, като ищецът има нужният ресурс и е успял да включи травматичното събитие в личния си опит и да продължи жизненото си развитие напред.

В настоящия случай съдът съобразява характера на причинените телесни увреждания, продължителността на страданието, оперативните интервенции, които обуславят допълнителни болки и страдания, загубата на бъбрек и жлъчен мехур, които представляват увреждания причинили постоянно разстройство на здравето, преживения травматичен стрес, както и възрастта на пострадалия.

При съобразяване тези обстоятелства, както и обществено-икономическите условия към момента на настъпване на увреждането и общественото възприемане на справедливостта, съдът счита, че адекватно за репарирание на търпените от ищеца неимуществени вреди е обезщетение в размер на 120 000 лева.

Ответникът е направил възражение за съпричиняване вредоносния резултат от пострадалия, тъй като е действал в състояние на афект, предизвикан от пострадалия. Предпоставка за приложение разпоредбата на чл. 51, ал.2 от ГПК е увреденият да е допринесъл с поведението си за настъпване на вредите. В конкретния случай, от събраните по делото доказателства, не се установява непосредствена причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат.

Предвид тези съображения, настоящият състав счита, че исковата претенция за присъждане на неимуществени вреди е основателна и доказана в размер на сумата от 120 000 лева, ведно със законната лихва от датата на деянието – 01.03.2020 години, а исковата претенция в останалата част до пълния претендиран размер на сумата от 200 000 лева, като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

При изход на процеса ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОС – Ловеч сумата от 4 800 лева, д.т. върху присъденото обезщетение на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, тъй като ищецът е освободен по силата на чл. 82, ал.1, т.4 от ГПК. Ответникът следва да бъде осъден да

заплати на ищеца и направените съдебно-деловодни разноси за възнаграждение за вещи лица съразмерно уважената част на иска, а именно 420 лева. По отношение на претендираното присъждане на адвокатско възнаграждение, настоящата инстанция съобрази, че в исковата молба е поискано присъждане на заплатения адвокатски хонорар, но липсват данни за заплатен такъв. В приложеното адвокатско пълномощно не е уговорен размер на възнаграждението и начина на плащане, нито за безплатно процесуално представителство по смисъла на чл. 38, ал.1 от ЗАдв. В този смисъл искането за присъждане на адвокатско възнаграждение е неоснователно.

Ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноси съобразно отхвърлената част на иска в размер на общо 400 лева за възнаграждение за вещи лица (80 лева) и адвокатски хонорар (320 лева).

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. И. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, на основание чл.45, вр. чл. 52 и чл. 86 от ЗЗД, да заплати на Г. П. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, сумата 120 000 (сто и двадесет хиляди) лева, ведно със законна лихва от датата на деянието 01.03.2020г., до окончателното погасяване на задължението, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане, извършено на 01.03.2020г. около 02:30 часа в с. З.П., Ловешка област, пред жилищен блок, находящ се на ул. ***, при което от страна на ответника И. И. Г. на ищеца са нанесени удари с нож и причинени телесни повреди, за което И. Г. е осъден със Споразумение от 11.06.2021г. по НОХД № 20214330200136 по описа за 2021г. на Районен съд-Тетевен, за извършено престъпление по чл. 128, ал. 1 от НК, като искът над 120 000 лева до 200 000 лева, като неоснователен и недоказан отхвърля.

ОСЪЖДА И. И. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК да заплати по сметка на ОС – Ловеч сумата от 4 800 (четири хиляди и осемстотин) лева д.т. върху присъденото обезщетение.

ОСЪЖДА И. И. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, на основание чл.78, ал.3 от ГПК да заплати на Г. П. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, направените съдебно-деловодни разноси за възнаграждение за вещи лица съразмерно уважената част на иска, а именно 420 (четиристотин и двадесет) лева, като

претенцията за заплащане на адвокатско възнаграждение, като неоснователна и недоказана отхвърля.

ОСЪЖДА Г. П. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, да заплати на основание чл. 78, ал.3 от ГПК на И. И. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, сумата от 400 (четиристотин) лева, представляващи съдебно-деловодни разноси съразмерно отхвърлената част.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ВТАС в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____